

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa gratiæ Collationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. III.

Tentatio III. Circa gratiæ collationem.

XIV. **R**ogertus Clericus cū animo voveret, Christum in cruce unius latronis miserum esse, non autem alterius; Esau à DEO odio habitum, Jacob autem dilectum: & de facto multis gratiam efficacem, aliis sufficientem duntaxat conferri, gravissimam patitur tentationem circa iustitiæ divinæ hac in parte agnoscendæ tentationem. Quæritur, quomodo aut quid eidem respondendum sit?

Responsio.

XV. In primis suadeat illi, ut saluberrimum B. Fratris Egidii Capucini consilium sequatur, qui de hoc altissimo prædestinationis arcano interrogatus respondit: *Sufficit mihi litus maris ad lavandum pedes, manus, & pedes*: indicare scilicet volens, non esse ulterius profunditatem maris, & iudiciorum divinorum percrutandum; secutus videlicet S. Pauli Apostoli Rom. 9. exemplum dicentis: *O homo, tu quis es, qui respondeas DEO? numquid dicit figmentum ei, qui se finxit? Quid me fecisti sic?*

XVI. Secundò eidem aliam D. Pauli ex eodem capite sententiam in memoriam revocet, quâ dicit: *Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud DEUM? absit. Moysi enim dicit: miserebor, cuius misereor, & misericordiam præstabo, cuius miserebor? Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est DEI.* Si ergo nullus mendicus queri justè potest, quòd alteri potius, quàm sibi data fuerit eleemosyna, quia neutri debebatur, quomodo justè quis contra DEUM, cujus

cujus voluntas summa iustitia est, teste Salviano, conqueri poterit, quod alteri potius, quam sibi gratiam conulerit efficacem.

XVII. Tertio illi respondeat, quod S. Augustinus c. 8. de dono pers. respondit his verbis: *Sed cur non solum in parvulorum, sed etiam geminorum eadem causa tam diversum iudicium, nempe cum Jacob dilexit, Esau autem odio habuit? nonne similis est questio, cur in diversa causa idem iudicium? recolamus igitur illos operarios in vinea, qui tota die laboraverunt, & eos, qui una hora: nempe causa diversa impensi laboris, & tamen idem iudicium in reddenda mercedis. Numquid & hic audierunt murmurantem Patrefamilias nisi hoc, volo? ita quippe ejus fuit erga alios largitas, ut erga alios nulla esset iniquitas. Et isti quidem utrique in bonis sunt, verumtamen quantum ad iustitiam spectat, & gratiam, potest & de reo, qui liberatur, recte dici, volo: potest & de eo, qui damnatur, Tolle, quod tuum est, & vade: huic autem volo, quod tu debetur, donare. An oculus tuus nequam est, qui a ego bonus sum? hinc ille si dicat: cur non & mihi? nonne audiet: o homo, tu quis es, ut respondeas Deo? quod certe in uno vestrum benignissimum largitorem, in altero exactorem iustissimum, in nullo tamen cernis injustum. Cum enim iustus esset, etiam si utrumque puniret; qui liberatur, habet, unde gratias agat: qui damnatur non habet, quod reprehendat.*

XVIII. Quarto illi demonstret, cum diversa perfectiones DEI, diversa quoque opera esse debent, per quae demonstrantur; sicut ergo per hoc, quod Deus ex malis tot bona eliciat, Sapientia illius & Providentia manifestatur: & per hoc, quod aliquos ante-

his ignibus adjudicet, alios ad cœlum admittat, Mi-
ericordia & justitia elucet; ita Dominium DEI per
hoc, quòd unigratiam efficacem neget, alteri con-
cedat, manifestari maximè debebat; quod quidem
convenientissimè fieri poterat, si supremum suum
Dominatum per hoc ostenderet, quòd sibi pro ra-
tione voluntas esset, & exinde nos ad infimam hu-
militatem, salubrem timorem, reverentiam suæ Ma-
jestatis, incrementum gloriæ, gratificationem debi-
tam excitaret. Unde S. Augustinus cap. 99. Enchir. 2.
ait: *Miseretur magnâ bonitate, obdurat nullâ iniqui-
tate, ut nec liberatus de suis meritis glorietur, nec da-
mnatus nisi de suis meritis conqueratur. Sola enim gra-
tia redemptos discernit à perditis, quos in unam perdi-
tionis concreverat massam ab origine dicta causa com-
munis. Hoc autem qui eo modo audit, ut dicat, quid
adhuc conqueritur? nam voluntati ejus quis resistit?*

§. IV.

*Tentatio IV. Circa permissionem morborum,
aliorumque similium malorum.*

XIX. **E**ustachius civis cum in gravissimos, & diu-
turnos morbos incidisset, & extremâ præ-
tereâ pauperie affligeretur, aliisque plurimis incom-
modis, quæ vulgus mala dicere solet, premeretur,
ideoque Confessarius ipsum pro solatio afferendo vi-
sitaret, inter alias suas querelas, quas eidem Confessa-
rio suo exposuit, confessus est, nullam sibi ex his omni-
bus molestiis graviolem accidere, quàm quòd per-
suadere sibi non possit, Deum, qui tam bonus esse dici-
tur, tantorum malorum Authorem esse. *Quæri-*

